

Jenni Soikkeli

LL, erikoistuva lääkäri
OYS, anesthesiologia ja tehohoito
Jenni.soikkeli[a]ppshp.fi

Sisämedisiinaa sekunneissa

Suoritin vastikään erikoistumiseen kuuluvat reunapalvelut sisätautien klinikassa. Sisätaudit valintana ei ollut itsestäänselvyys. Pohdin samaa, kuin varmasti moni muukin erikoistuva: mikä tukisi omaa anesthesiologista osaamistani eniten? Kollegoilla oli erinomaisia kokemuksia mm. radiologialta ja keuhkosairauksien klinikasta. Ihailen olen seurannut vierestä taitavaa ja varmaa ultraäänien käyttöä, jonka ansiosta puudutusten laitto on näyttänyt lasten leikiltä. Eikä bronkoskopiataidoistakaan haittaa ole, etenkin aamuyön tunteina hereillä olevaa potilasta fiberoskoopilla intuboidessa.

Ehkä päätökseni valita sisätaudit voi lyhyesti kiteyttää seuraavaan sisätautikollegalta kuulemaani lausahdukseen: ”anesthesiologia on sisämedisiinaa sekunneissa”. Esimerkiksi leikkaussalissa aiheutamme yhden anestesian aikana merkittäviä hemodynaamisia muutoksia potilaan elimistöön korjaillen niitä sitten suuntaan tai toiseen. Sisätautilääkäri muokkaa potilaan verenkiertoelimistön olosuhteita vastaavanlaisesti viikkojen ja kuukausien aikana mm. hypertensiota tai sydämen vajaatoimintaa hoitaessaan. Sisätautista osaamista olen kaivannut jo monesti lyhyen urani aikana. Tämä konkretisoitui erityisesti keskussairaalan teho-osastolla, mutta leikkaussalissa olemme tekemisissä lähes päivittäin potilaiden kanssa, joiden elimistön herkin homeostaasin ylläpito on haastavaa jo ilman leikkauksen ja anestesian aiheuttamaa stressiä.

Tammikuun pimeänä pakkasaamuna suuntasin kohti sisätautien klinikkaa ensimmäistä kertaa. Vastaanotto oli onneksi lämmin. Ensimmäinen viikko oli tutustumisviikko, jolloin olin eri osastojen kierroilla mukana vain saadakseni käsityksen siitä, minkälaisia potilaita kullakin osastolla hoidettiin. Tämän jälkeen työskentelin erikoistuvan statuksella lähes kaikilla sisätautisilla osastoilla mukaan lukien sisätautien teho-osasto

ja keuhkovalvontaosasto. Osastoilla potilaskierro käytiin ensin seniorin kanssa paperikiertona, mikä varmisti sen, että pystyin tarjoamaan potilaille vähintäänkin kohtalaista yliopistosairaalatasoista sisämedisiinistä osaamista. Oli opettavaista päästä seuraamaan, kuinka keuhkolääkäri hoitaa hengitysvajausta, ja saada samalla kädestä pitäen opetusta non-invasiivisiin ventilaattoreihin ja ventilaatiomalleihin. Arvostan myös suuresti viettämäni aikaa infektioalääkärin opissa hänen takoessaan päähäni antibiootihoidon perusteita. Rautalankaa väännettiin varmasti urakalla, toivottavasti osa opista on pysynyt jossain muistin syövereissä. Sisätautikollegat ovat onneksi hyvin kärsivällisiä. Olin luonnollisesti myös päivystys-

Sisätautikollegat ovat onneksi hyvin kärsivällisiä.

velvollinen, joten päivystyspoliklinikka toi mukavaa vaihtelua osastopäiviin. Siinä missä osastolla seniorituki oli aina läsnä, päivystyksessä joutui ja pääsi harjoittamaan omaa päätöksentekokykyä. Sisätautiklinikassa vietetystä ajasta mukavimmat, opettavaisimmat ja mieleenpainuvimmat hetket koinkin ns. etulinjassa päivystyspoliklinikalla. Ehkä se anesthesiologin temperamentti pääsi siellä oikeuksiinsa.

Reunapalvelut antoivat enemmän kuin olin uskaltanut odottaakaan. Vaikka opittavaa olisi ollut vielä paljon, uskon saaneeni hyvät perustiedot ja – taidot, joita olenkin jo soveltanut päivittäin anesthesiologin työssäni.

Kiitos sisätautikollegoille! ■